

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem ve věci

žalobce: **Z. B.**
bytem

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy,**
sídlem nábr. Ludvíka Svobody 12, Praha 1,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 12. 2022, č. j. 1003/2020-160-SPR/8

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 24. 1. 2022, č. j. MHMP 145438/2020/Ton, kterým byl žalobce uznán vinným tím, že spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) bodu 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se dopustil tím, že dne 2. 1. 2019 v 15:20 hodin v Praze 5, po ulici Plzeňské, ve směru jízdy z centra, u zastávky MHD Hotel Golf, řídil motorové vozidlo, ačkoliv předtím pozbyl dne 7. 12. 2018 řidičské oprávnění pro skupinu B v důsledku dosažení počtu 12 bodů. Dle § 125c odst. 5 písm. a),

odst. 6 písm. a) zákona o silničním provozu byla žalobci uložena pokuta ve výši 25 000 Kč a zákaz řízení motorových vozidel na 12 měsíců. K odvolací námitce o nedoručení oznámení o nabytí 12 bodů z důvodu zneplatnění přístupu do datové schránky žalovaný uvedl, že žalobce pozbyl řidičské oprávnění dne 7. 12. 2018 v důsledku dosažení 12 bodů a oznámení o dosažení 12 bodů s výzvou k odevzdání řidičského průkazu mu bylo doručeno do datové schránky fikcí dne 29. 11. 2018.

2. Předchozí rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 6. 2020, č. j. 1003/2020-160-SPR/3, bylo rozsudkem zdejšího soudu č.j. 2 A 47/2020 – 43 zušeno z důvodu nevypořádání se s doplněním odvolání žalobce ze dne 11. 5. 2020.
3. Žalobce v žalobě namítl, že se žalovaný nevypořádal s navrženým důkazem, čímž došlo k procesní vadě. Při jednání dne 4. 9. 2024 žalobce namítl, že mu nebylo doručeno oznámení o dosažení 12 bodů, neboť v době doručení oznámení sice měl datovou schránku, ale ta byla určena pouze pro věci související s podnikáním, jednalo se o DS podnikající osoby. K výzvě soudu k předložení listin prokazujících jeho tvrzení žalobce nic nepředložil, proto soud učinil dotaz na správce DS. Dle sdělení Digitální a informační agentury byla žalobci zpřístupněna datová schránka ID : X pro fyzickou nepodnikající osobu se zpřístupněním od 15. 5. 2014 do 3. 1. 2019. Veškeré podklady ohledně vzniku DS jsou archivovány pouze po dobu 3 let.
4. Soud konstatuje, že byl nepřiměřeně vstřícný k vadám žaloby, neboť žaloba neobsahovala žádný určitý žalobní bod, nebylo z ní zřejmé, s jakým důkazem se měl žalovaný nevypořádat. Byly tak dány podmínky pro odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Teprve u soudního jednání žalobce odstranil vadu žaloby.
5. Soud má za to, že žaloba je nedůvodná, neboť žalovaný se s námitkou nedoručení oznámení o dosažení 12 bodů žalobci vypořádal, jestliže v odůvodnění uvedl okamžik doručení oznámení do DS žalobce. Zároveň se s námitkou vypořádal v souladu s obsahem správního spisu i v souladu se zákonem. Součástí správního spisu je doručenko o doručení daného oznámení do datové schránky žalobce X dne 29. 11. 2018 fikcí po marném uplynutí 10 dnů bez vstupu držitele DS do DS. Pokud žalobce tvrdil, že DS nemohl otevřít, přičemž nijak neprokázal překážky na straně provozovatele DS, natož že by mu byla v rozhodné době jeho DS znepřístupněna, je jeho tvrzení právně irrelevantní. Zároveň žalobce neprokázal, že se jednalo o DS pro podnikající osobu, naopak dané vyloučil správce ISDS. Nadto má soud za to, že i kdyby DS byla zřízena pro podnikající osobu, jednalo se o jedinou DS žalobce, čímž dle soudu žalobce projevil vůli, aby mu bylo doručováno touto formou. Soud má za to, že rozlišování fyzické osoby a osoby zároveň podnikající na dva různé subjekty je v rozporu se skutečností, že z hlediska právní subjektivity se jedná o tentýž subjekt – jednu fyzickou osobu. Pokud si fyzická podnikající osoba zřídila jedinou DS, určila tím obecně pro státní správu způsob doručování. Je to obdobné, jako kdyby si fyzická osoba označila poštovní schránku u domu nápisem určujícím doručování pouze v souvislosti s podnikáním. Také nebude pošta rozlišovat, zda může vložit jakékoliv podání do dané poštovní schránky. Do uvedené teze vnesl stát klín tím, že v roce 2023 zřídil povinné DS pro podnikající fyzické osoby bez ohledu na skutečnost, že tatáž osoba již je držitelem DS. Vznikly tak mnohy situace, že fyzická osoba je držitelem dvou DS. Teprve takováto disharmonie, resp. dichotomie vynucená státem má za následek, že držitel podnikající DS je v legitimním očekávání, že mu do této DS budou doručovány pouze takové správní akty, které se týkají podnikání. To se však netýkalo žalobce, který byl držitelem pouze jediné DS.

6. Soud na základě výše uvedeného žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. pro nedůvodnost zamítl, žalobci bylo doručeno řádně oznámení o nabytí 12 bodů, tudíž řídil bez řidičského oprávnění bez ohledu na to, zda o nabytí 12 bodů věděl či nevěděl.
7. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci úspěšný nebyl, náhrada nákladů řízení mu proto nenáleží. Žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 23. 10. 2024

Mgr. Kamil Tojner, v. r.

soudce

